

РЕШЕНИЕ

№ 33

гр. Велико Търново, 22.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, ПЪРВИ
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и осми
февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: КОРНЕЛИЯ КОЛЕВА

Членове: КРАСЕН ГЕОРГИЕВ
КАЛОЯН В. ГЕРГОВ

при участието на секретаря Атанаска Ст. И.
в присъствието на прокурора Св. П. Ив.
като разгледа докладваното от КРАСЕН ГЕОРГИЕВ Наказателно дело за
възобновяване № 20214000600405 по описа за 2021 година
за да се произнесе, взема предвид следното:

Производството е по Глава тридесет и трета от НПК. Образувано е
на основание чл. 422 ал. 1 т. 5 от НПК, по искане на осъдения А. Ф. Т,
направено чрез изрично упълномощения за настоящото производство
защитник адв.С.А. от АК-Пловдив, за възобновяване на ВНОХД №
434/2020год. по описа на Окръжен съд-гр.Плевен.

От съдържанието на искането се установява, че с него е заявено
основание за възобновяване на делото по чл.422 ал.1 т.5 от НПК, като са
направени оплаквания за допуснати съществени нарушения по чл.348 ал.1 т.1,
т.2 и т.3 от НПК.

Във връзка с направеното оплакване за допуснато съществено
нарушение по чл.348 ал.1 т.1 от НПК се излагат доводи, че решението на
въззивния съд е постановено в нарушение на закона по съображения, че по
делото не са събрани категорични и безспорни доказателства, че осъденият

А.Т. е извършил престъпление, а още по-малко това, за което е осъден.

Във връзка с направеното оплакване за допуснато съществено нарушение по чл.348 ал.1 т.2 от НПК се излагат доводи, че въззивният съд е допуснал съществени нарушения на процесуалните правила по чл.14, чл.339 ал.2 и чл.314 от НПК по съображения, че приетата от съда фактическа обстановка е неправилна и не съответства на доказателствата, които не са обсъдени обективно, всестранно и пълно, неправилно са кредитирани показанията на свидетелите на обвинението, за сметка на показанията на свидетелите на защитата, обвинението почива на предположения, в решението си въззивният съд не е дал мотивиран отговор на всички възражения във въззивната жалба и не е проверил изцяло правилността на първоинстанционната присъда, независимо от основанията и доводите, посочени от страните.

Във връзка с направеното оплакване за допуснато съществено нарушение по чл.348 ал.1 т.3 от НПК се излагат доводи, че наложеното наказание е явно несправедливо, тъй като са налице изключителни и многобройни смекчаващи вината обстоятелства по смисъла на чл.55 от НК, а така също, че са необосновано високи размерите на присъдените обезщетения.

Иска се Великотърновският апелативен съд да възобнови ВНОХД № 434/2020год. по описа на Окръжен съд-гр.Плевен, да отмени постановеното по него решението от 10.05.2021год., с което е потвърдена първоинстанционната присъда и да оправдае осъдения А.Т. или в условията на евентуалност да намали размера на наложените наказания или да върне делото за ново разглеждане за отстраняване на допуснатите съществени процесуални нарушения.

В съдебно заседание защитникът на осъдения А.Т. поддържа искането за възобновяване и моли да бъде уважено.

Осъденият А.Т. е бил редовно призован за заседанието във въззивната инстанция, но не се е явил без да посочи уважителна причина и не е изложил лично становището си по искането за възобновяване, подадено чрез изрично упълномощения му за това производство защитник.

Прокурорът от Великотърновската апелативна прокуратура изразява мотивирано становище за неоснователност на искането за възобновяване на

делото и предлага съдът да го остави без уважение.

Великотърновският апелативен съд, след като извърши проверка за наличие на заявените с искането основания за възобновяване на делото в пределите по чл.347 от НПК, намери за установено следното:

Искането за възобновяване е допустимо. Предмет на искането е акт от кръга на визираните в чл. 419 от НПК, непроверен по касационен ред по жалба на страната, в чийто интерес се предлага отмяната. Направено е от процесуално легитимирано лице по чл.420 ал.2 от НПК, като от съдържанието на искането е видно, че с него е заявено основание за възобновяване по чл.422 ал.1 т.5 НПК, във връзка с допуснати съществени нарушения по чл.348 ал.1 т.1, т.2 и т.3 от НПК. Искането за възобновяване е подадено в законоустановения шестмесечен срок по чл. 421 ал. 3 от НПК.

Разгледано по съществото, искането за възобновяване на делото е неоснователно, като съображенията за това са следните:

С присъда № 39 от 26.05.2020год., постановена по НОХД № 1071/2019год. по описа на Районен съд-гр.Плевен, подсъдимият А. Ф. Т е признат за виновен за извършено на 24.02.2019год. в гр.Плевен престъпление по чл.131 ал.2 т.4 вр. с чл.130 ал.2 от НК, с пострадал З. А. А., за което и на основание чл.54 от НК е осъден на пет месеца лишаване от свобода, като на основание чл.66 ал.1 от НК изпълнението на наказанието е отложено с тригодишен изпитателен срок.

Със същата присъда подсъдимият А. Ф. Т е признат за виновен и за извършено на 24.02.2019год. в гр.Плевен престъпление по чл.131 ал.2 т.4 вр. с чл.130 ал.2 от НК, с пострадал И. Т. П., за което и на основание чл.54 от НК е осъден на три месеца лишаване от свобода, като на основание чл.66 ал.1 от НК изпълнението на наказанието е отложено с тригодишен изпитателен срок.

На основание чл.23 ал.1 от НК е определено общо наказание пет месеца лишаване от свобода, като на основание чл.66 ал.1 от НК изпълнението на наказанието е отложено с тригодишен изпитателен срок.

С присъдата подсъдимият А.Т. е осъден за заплати на основание чл.45 вр. с чл.52 от ЗЗД на З. А. А. сумата от 1500 лева, представляващи обезщетение за претърпени от него неимуществени вреди, ведно със законната лихва, считано от датата на деликта до окончателното изплащане

на сумата, като за разликата до 4000 лева иска е отхвърлен като неоснователен.

С присъдата подсъдимият А.Т. е осъден за заплати на основание чл.45 вр. с чл.52 от ЗЗД на И. Т. П. сумата от 1000 лева, представляващи обезщетение за претърпени от него неимуществени вреди, ведно със законната лихва, считано от датата на деликта до окончателното изплащане на сумата, като за разликата до 5000 лева иска е отхвърлен като неоснователен.

На основание чл.189 ал.3 от НПК подсъдимият е осъден да заплати разноските по делото.

По жалба на подсъдимия А. Ф. Т, подадена чрез упълномощения му защитник адв.А. срещу горепосочената присъда, е образувано ВНОХД № 434/2020год. по описа на Окръжен съд-гр.Плевен, като с постановено по него решение № 260040 от 10.05.2021год. въззивният съд потвърдил присъда № 39 от 26.05.2020год., постановена по НОХД № 1071/2019год. по описа на Районен съд-гр.Плевен.

Решението на въззивния съд не е подлежало на касационна проверка по жалба или протест и на основание чл.412 ал.1 т.1 от НПК е влязло в сила от момента на постановяването му. На същата дата е влязла в сила и присъдата на първоинстанционния съд.

Преимуществено следва да бъде разгледано оплакването за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като въпросите относно правилното приложение на закона и справедливостта на наложеното наказание, могат да бъдат решени в настоящото производство само, ако не са налице съществени нарушения на процесуалните правила, които да съставляват основание за отмяна на съдебния акт и връщане на делото за ново разглеждане.

Оплакването за допуснато съществено нарушение по чл.348 ал.1 т.2 от НПК е лишено от основание. Липсват допуснати от първоинстанционния съд съществени нарушения на процесуалните правила, които да са останали незабелязани от въззивния съд и последният не е допуснал съществени нарушения на процесуалните правила отнасящи се за въззивното производство. В съответствие с правилата на чл.13 и чл.107 ал.2 и ал.3 от НПК първоинстанционният и въззивният съд са допуснали и събрали всички

доказателства необходими за разкриването на обективната истина и изясняване на обстоятелствата по делото, влизащи в предмета на доказване по чл.102 от НПК. Видно от мотивите на първинстанционната присъдата и на въззивното решение, вътрешното убеждение на първоинстанционния и въззивния съд, относно приетите за установени фактически положения, е формирано при стриктно спазване на правилата на чл.14 ал.1 и чл.107 ал.5 от НПК, въз основа на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото, съобразно изискванията на закона. Мотивите на присъдата на първоинстанционния съд са изготвени в съответствие с изискванията на чл.305 ал.3 от НПК, като съдът е посочил какво приема за установено, въз основа на кои доказателствени материали, какви са правните му съображения за взетото решение, обсъдил е наличните противоречия в доказателствените материали и е изложил убедителни съображения защо приема и кредитира някой от тях, а други отхвърля. Въззивният съд, в пределите на въззивната проверка по чл.314 от НПК, проверил изцяло правилността на първинстанционната присъда, като извършил нова, задълбочена проверка и анализ на всички доказателствени материали. Във въззивното решение са обсъдени всички доводи изложени в подкрепа на оплакванията във въззивния протест, като въззивният съд аргументирано, позовавайки се на доказателствата по делото и закона, е изложил съображенията си защо ги е приел за неоснователни. Изложените мотиви в решението на въззивната инстанция напълно удовлетворяват изискванията на чл.339 ал.2 от НПК. Присъдата на първоинстанционния съд и решението на въззивния съд не почиват на предположения и не е нарушен чл.303 от НПК.

Въз основа на изложеното до тук може да се обобщи, че настоящият състав на Великотърновския апелативен съд не намери да са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да разкриват наличие на основание за възобновяване на делото по чл.422 ал.1 т.5 вр. с чл.348 ал.1 т.2 от НПК. В случая въззивният съд не е допуснал съществени нарушения на процесуалните правила от категорията на абсолютните по чл.348 ал.3 т.2-4 от НПК, както и такива по чл.348 ал.3 т.1 от НПК, които да съставляват основание за възобновяване на делото и връщането му за ново разглеждане.

Лишено от основание е и оплакването за допуснато съществено нарушение на закона и не е налице основание за възобновяване на делото по

чл.422 ал.1 т.5 вр. с чл.348 ал.1 т.1 от НПК. При приетите за установени фактически положения, въззивният съд правилно е квалифицирал извършените от А.Т. деяния като престъпления по чл.131 ал.2 т.4 вр. с чл.130 ал.2 от НК. Липсват основания за оправдаване на осъдения или за приложение на различна правна квалификация на извършените деяния.

Лишено от основание е и оплакването за явна несправедливост на наложеното наказание и не е налице основание за възобновяване на делото по чл.422 ал.1 т.5 вр. с чл.348 ал.1 т.3 от НПК. Наложеният наказателен акт за всяко от двете престъпления, определени при условията на чл.54 от НК и определеното общо наказание по реда на чл.23 ал.1 от НК, не са явно несправедливи. При индивидуализацията на наказанията на осъдения А.Т. решаващите съдилища правилно са отчетели наличните смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства, съобразили са действителната им относителната им тежест и степента на обществена опасност на деянията и на дееца. Наказанията са съответни и на целите по чл.36 от НК. В настоящия случай не са налице основания за приложение на чл.55, тъй като от една страна липсват изключителни или многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства, а от друга най-лекото предвидено в закона наказание за престъплението не е несъразмерно тежко. Липсва основание да бъде проявена по-голяма снизходителност към осъдения. Размерите на присъдените обезщетения за неимуществени вреди не са необосновано високи, а са справедливи, тъй като са съобразени с вида и характера на телесните увреждания и времето за отшумяването им. Ето защо липсва и основание за намаляване на размерите на присъдените обезщетения за неимуществени вреди.

Предвид липсата на основание за възобновяване на делото, искането на осъдения следва да се остави без уважение.

Водим от горното, Великотърновският апелативен съд

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на осъдения А. Ф. Т за възобновяване на ВНОХД № 434/2020год. по описа на Окръжен съд-гр.Плевен.

Решението не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____